

Johan Nielsen (S):

Jeg var glad for statsministerens åbningstale, og jeg var særdeles glad for det, som statsministeren sagde om Færøerne. Jeg var glad for det, han sagde om, at det var rigsmyndighederne, som havde overladt dele af administrationen på Færøerne til de færøske myndigheder. Jeg forstår det sådan, at det er et led i det nærdemokrati, som man har talt så meget om her i det sidste år, det, som man også talte om under den forrige regering. Derfor glædede det mig at kunne slå fast over for mine landsmænd på Færøerne, at når vi får overtaget dele af administrationen, så er det kun et udtryk for, at vi i dag har folk, som er i stand til at gøre det, hvad vi måske ikke havde for 28 år siden, da hjemmestyret blev indført deroppe. Det har intet med nationale ambitioner at gøre, det er et led i en politik, som også bliver ført her-nede.

Jeg var også glad for, at statsministeren sagde, at man ville støtte os med hensyn til 200 sømils fiskerigrænsen. Jeg ved ikke, om det er en lykke for Færøerne eller ikke. Jeg har ikke forstand på det. Jeg har fisket, så længe jeg kan huske. Selvfølgelig har jeg i mange år været fra det, men da jeg var hjemme på Færøerne i sommer, talte jeg med kyndige folk, hvoraf nogle mente, at det var godt, andre sagde, at de var usikre, og igen andre sagde, at vi kunne aldrig klare os, hvis vi skulle holde os inden for de 200 sømil og ikke få lov at fiske andre steder, dér, hvor vi havde fisket før, oppe ved Svalbard, ved Bjørneøen, ved Island og ved Grønland og Newfoundland. Men næsten alle var enige om, at det var pinende nødvendigt for os at få 200 sømils grænsen netop nu, fordi Island havde flyttet ud og Norge vil til at flytte ud. Derfor er jeg glad for, at vi får støtte, og jeg er en lille smule optimist. Jeg håber, at folketinget vil tage det op. Det har vist sig gang på gang, når vi troede, at vi var slået, at der var en udvej, og jeg er også optimist, fordi jeg ved, at netop på det område har vi måske verdens bedste folkemateriale.

Og så er der lige én ting til, som jeg føler trang til at understrege, eftersom jeg står her, og det er, at det er i år 28 år siden, vi fik hjemmestyreloven for Færøerne. Mange folk ved ikke, hvad denne hjemmestyrelov går ud på. Den går simpelt hen ud på, at færingerne skal betale for de områder, hvor de skal bestemme. Det er ikke meget, vi har overtaget siden, men der er aldrig lagt os en sten i vejen, og jeg ple-

jer at sige på mine mange møder i landet her, at hjemmestyreloven fra 1948 er et smukt kapitel i Danmarks riges historie. Det er min inderste overbevisning, at hvis engelske, franske, hollandske, belgiske og portugisiske politikere havde været lige så kloge som dem, der sad i dette høje ting dengang, så havde det set meget anderledes ud i verden i dag. Jeg tror ikke, der er noget folk i verden, der har den bestemmelsesret, som færingerne har: værsgo, hvis du vil betale, så må du godt bestemme. Og så dybt er jeg ikke sunket endnu, at jeg vil have, at nogen anden skal betale noget for mig. Jeg plejer at sige med Paulus, at disse hænder har tjent til mine fornødenheder og for dem, som har været med mig.

Jeg plejer aldrig at deltage i store debatter her; der står på frisen ude i vandrehallen, at når de store klokker lyder, kan de små ikke høres, og det har jeg taget til efterretning. Jeg synes dog, jeg lige skal sige et par ord til hr. Gert Petersen, der siger, at socialdemokratiet må erkende den fejl, det har gjort, fordi det bliver svigtet nu, ja, han begyndte med at sige, at vi pralede af – måske brugte han ikke »pralede«, men noget i den retning – at vi havde skabt denne velfærdsstat. Jeg mener – og det er vel en historisk konstatering – at vi sammen med de partier, der har villet arbejde sammen med os, har skabt denne velfærdsstat. Vi ved, at der ikke er godt at leve i de lande, hvor man ikke har et stort og et stærkt socialdemokrati. Derfor vil jeg sige som svar til hr. Gert Petersen, at skal vi erkende noget, må det være, at når man har skabt den gode stat eller det bedste i verden, så er det, ligesom man har gjort sig selv overflødig. Det tænkte jeg på, da jeg så valgresultatet i Sverige, og det tænkte jeg også på, da jeg hørte valgresultatet fra Tyskland. Det er næsten en livslov, menneskenes børn er sådan, at de skal have svøben over ryggen ligesom i visse stater, hvis visse ideer skal realiseres. Hos os har vi haft frihed, og det er derfor, vi oplever det, som vi oplever nu.

Og så vil jeg sige med hensyn til arbejdsløsheden, at jeg har jo selv som ung mand prøvet at gå arbejdsløs i København. Jeg har prøvet at leve af et halvt gammelt franskbrød om dagen og drikke vand fra en vandpost – ja, man kan ikke se det på mig i dag (*Munterhed*), men det er gået fremad siden.

Arbejdsløsheden i dag er af en helt anden art. Det undrer mig, at jeg aldrig har hørt nogen nævne det. Arbejdsløsheden i dag kom-